

Đi Thăm New Orleans, Louisiana

Ngọc Hạnh

Vào cuối tháng 4 nhân con đi công tác ở New Orleans, tôi đi theo. Lúc ấy tuy mùa Xuân nhưng vùng Fairfax, Virginia còn lạnh, ra khỏi nhà phải mặc áo khoác, khăn quàng. Tuy nhiên hoa Xuân như đỗ quyên (azalea) rực rỡ đó đây, hoa dogwood hồng, trắng còn đầy cành. Các loại hoa khác như hoa đào đã tàn, hoa hồng mới có nụ. Có hôm trời nắng rất đẹp nhưng có hôm trời âm u, mưa. Cũng không có gì phàn nàn, mưa cho cây tươi tốt, cho cỏ thêm xanh. Vả lại người ta nói "mưa tháng 4 để có hoa đẹp tháng 5". Virginia còn lạnh nhưng khí tượng cho biết New Orleans, Louisiana ấm áp, thời tiết tốt lắm.

Từ Virginia đến New Orleans bay độ hơn 2 tiếng. Nơi thuê xe gần phi trường, họ giao cho chiếc xe 4 chỗ ngồi. Xăng ở New Orleans \$3, 79 trong khi Virginia \$4,44.

Đại Cương:

New Orleans là thành phố lớn, đông dân nhất tiểu bang Louisiana, nằm gần sông Mississippi gồm nhiều sắc tộc, đa văn hóa: Pháp, Mỹ, Đức, Ý, người Phi Châu, Việt Nam, Mễ... Vì nhiều sắc dân nên có nhiều lễ hội, dân tộc nào cũng muốn giữ gìn nguồn gốc văn hóa của đất nước mình. Lễ hội được nhiều nơi trên thế giới biết tiếng như Mardi Gras tổ chức hàng năm với y phục đặc biệt cầu kỳ, nhiều màu sắc vui mắt. Ngoài ra có ngày Tết các dân tộc khác nhau: Tết ta, Tết tây, Tết, Mễ. Lễ hội âm nhạc, ẩm thực, thể thao... Lễ hội Jazz Fest ở New Orleans đông đảo người tham dự. Khu French Quarter, nhà thờ thánh

Louis (St Louis Cathedral) thường có đông du khách và người địa phương thăm viếng. Hồ lớn Pontchartrain với cây cầu dài 24 dặm, nghĩa địa nhà giàu cũng đặc biệt hấp dẫn du khách. Ngoài ra còn có các đền đền lớn

ngoại ô thành phố... Đại học Tulane New Orleans rộng lớn khang trang, là 1 trong 50 Đại học nổi tiếng Hoa Kỳ, có nhiều giáo sư giỏi, gồm nhiều phân khoa: kiến trúc, luật, y, kinh doanh ...

Ngành du lịch mang lợi tức đáng kể cho New Orleans

Du Ngoan:

Sau khi nhận phòng khách sạn và nghỉ ngơi, buổi chiều các con đưa tôi đi lòng vòng các nơi gần khách sạn. Chúng tôi đến thị trấn (downtown) thấy các cao ốc xinh đẹp cao nghều mấy chục tầng và cầu vượt vòng vèo. Khách sạn The Ritz- Carlton 18 tầng với các gian hàng bán quà lưu niệm, cafe, thư viện ở tầng hai... Nơi nào cũng rộng, từ gian hàng nọ đến gian hàng kia minh mông, sáng rõ, hàng hóa xinh đẹp, bày biện hấp dẫn. Khách có thể bị lạc dễ dàng vì cùng một tầng có nhiều thang máy. Nếu đi nhầm, thang máy sẽ không đưa đến nơi mình muốn đến.

Xe chạy ngang qua khu nhà người có lợi tức thấp. Là nhà riêng nhưng bé nhỏ, sân đầy cỏ dại, thấy những thanh niên, các người già da màu ngồi trước nhà hút thuốc, uống bia nhìn người qua lại. Khi đến khu Garden District thấy các biệt thự xinh đẹp cây cỏ xanh tươi, hoa rực rỡ trong sân, hàng rào sắt bao quanh. Dọc theo lề đường rộng rãi khu vực này có hàng cây cổ thụ cả trăm tuổi cho bóng mát. Trận bão Katrina năm 2005 không làm hư hại nhà và các cây cổ thụ vùng này chẳng.

Xe cũng chạy ngang qua trường Đại học Tulane. Các con cho biết trường tốt nhưng học phí đắt, gần 70.000 mỹ kim một năm. Tuy nhiên trường cũng cho học bổng toàn phần hay bán phần cho sinh viên nghèo, học giỏi.

Business District :

Khi chúng tôi đến khu buôn bán thành phố đã lên đèn sáng rực rỡ. Đường nhiều xe quá, nhích nhích từ chút nhất là khu French Quarter. Người đi bộ cũng đông. Các tiệm buôn vui mắt với hàng hóa và khách ra vào. Nhiều quán rượu, nhà hàng ăn uống có nhạc jazz. Tuy đậu xe trả tiền nhưng đến muộn hết chỗ đành phải

quay về tìm nơi ăn tối. Đến tiệm Hải Sản đường Metairie, thấy nhiều người xếp hàng. Cô tiếp tân cho biết phải chờ khoảng 1 tiếng mới có chỗ bèn đi nơi khác. Crawfish ở New Orleans to gấp 3 lần crawfish ở Virginia, cua cũng to.

Oak Alley Plantation

Hôm sau chúng tôi đi thăm đồn điền Oak Alley nằm gần sông Mississippi cách khách sạn khoảng hơn 2 giờ lái xe. Đứng từ cổng đồn điền thấy tàu chạy trên sông. Chúng tôi đến khoảng 10 giờ nhưng bãi đậu xe gần đây, xe nhà, xe bus, xe van...Xe chạy gần đến đồn điền thấy đồng cỏ xanh mênh mông và những bò đang gặm cỏ. Không thấy con ngựa nào cả? Cũng có vài nhà nhỏ như nông trại trên cánh đồng gần đường cái. Gần đến đồn điền có ngôi nhà cổ kính rất to, đẹp với hai hàng cây cổ thụ hàng trăm tuổi trồng dọc hai bên lối đi vào ngôi nhà. Nhà bán vé nhỏ, xinh xắn nằm gần cổng. Nơi đây họ trồng hoa kiểng tươi tốt, có bàn ghế ngồi giải lao dưới tàng cây bóng mát. Tôi đến nhà bán vé lấy mấy tờ quảng cáo nhưng không vào bên trong đồn điền. Phòng bán vé cho biết phải đi bộ nhiều, khá xa. Theo tài liệu phòng bán vé chủ nhân trang trại và gia đình cư ngụ nơi "nhà to" với trang trí của họ cách đây cả 100 năm được gọi là "big house". Các bàn ghế giường ngủ, chăn nệm các nhà giàu thời xưa, gồm cả, dụng cụ nhà bếp ...

Ngày trước các ông chủ trồng mía làm đường, trồng bông vải, chăn nuôi gia súc, gia cầm nên cần nhiều công nhân. Ngoài ra còn có vườn hoa phía Đông và phía Tây, cây trái cần chăm sóc, (Tây viên, Đông viên : West and East garden) Các nhà nhỏ là nơi công nhân, các người giúp việc đồn điền nghỉ ngơi, ăn, ở. Phần lớn người giúp việc là người da màu. Họ được trả tự do sau nội chiến Nam-Bắc.

Ngày nay người ta ép mía bằng máy. Tôi chẳng thấy ruộng mía nên không biết người ta còn trồng mía không. Nếu mua vé đi tua sẽ có thuyết trình viên thuyết minh rõ ràng chi tiết hơn nhưng với 2 đầu gối bị mổ, tôi ngại đi bộ xa. Buổi chiều nhà thơ M G và con gái đến đón tôi đi thưởng thức Cafe Du Monde và bánh beignets. Đây là chi nhánh. Tiệm chính ở French Quarter chờ lâu lắm mới có bàn. Nơi đây cũng đông nhưng không phải xếp hàng. Bánh Beignets ngon thật. Tôi có thưởng thức bánh Beignets vài nơi khác nhưng bánh New Orleans ngon nhất, theo tôi. M G cho biết bánh nên dùng khi còn nóng. Một ly cafe sữa nóng, 1 đĩa bánh beignets là no rồi, đâu muốn dùng thêm món chi khác. Lúc về nhà thơ còn tặng hộp Cafe du Monde nhãn xanh. Cafe Du Monde nhãn vàng có nhiều nơi bán nhưng chẳng mấy tiệm bán Cafe Du Monde nhãn xanh. Khách sạn nơi tôi ở có bán nhưng giá 20\$ 50/ hộp, mắc gấp 3 lần tiệm Cafe Du Monde.

French Quarter:

Hôm sau chúng tôi đến French Quarter vào buổi sáng khoảng 9g30 và tìm được chỗ đậu xe. Các tiệm buôn đã mở cửa và thiên hạ đã xếp hàng dọc dài lẽ đường nơi tiệm Cafe Du Monde, chờ đợi từ 20 đến 40 phút mới có chỗ ngồi. Đi ngang quầy "To Go", mua cafe, bánh mang về nhà, người đứng đợi cũng đông. Hai nhân viên đứng trao hàng, nhận tiền bộn bệu tíu tít. Thiên hạ xếp hàng để vào bên trong thưởng thức cafe nhiều lắm. Cái hàng dài ngoằn. M. G. dặn tôi là đừng ra Cafe du Monde ở French Quarter vì người xấu lợi dụng sắp hàng đông đúc móc túi, rọc ví... Tiệm Cafe Du Monde chính rộng lớn hơn chi nhánh, nằm gần sông Mississippi. Đứng ở tiệm thấy tàu chạy dưới sông. Cùng một dãy với tiệm cafe có những tiệm bán quần áo trẻ con người lớn, tiệm bán toàn cà vạt, đủ màu, đủ kiểu, tiệm bán y phục phụ nữ..., giá tiền đắt hơn Virginia. Tiệm bánh ngọt và cafe, trà, quà lưu niệm rất đông khách. Lẽ đường rộng, nhiều bộ hành. Các chiếc xe bus to hop-on, hop-off với các hình ảnh trang trí vui mắt, chở đầy khách chạy qua lại chầm chầm trên các đường chính.

Chúng tôi đi bộ quãng ngắn đến Jackson Square thấy nhà thờ Thánh Louis (St Louis Cathedral). Nơi đây kể qua người, đông đảo, vui mắt. Con đường trước nhà thờ có hàng dài xe ngựa đậu chờ đón khách... Xe bus 2 tầng với các hình vẽ vui mắt, xe ngựa sơn xanh đỏ chở hành khách thăm viếng các nơi trong thành phố.. Các lẽ đường chung quanh nhà thờ và khu French Quarter rất đông người bộ. Họ xem các họa sĩ bày bán các bức tranh treo đầy kín trên tường rào nhà thờ. Có nghệ sĩ ngồi vẽ và có người ngồi làm mẫu cho họa sĩ vẽ chân dung. Phong cảnh nơi đây rất giống khu Montmartre Paris, Pháp. Có nghệ sĩ đường phố trình diễn âm nhạc. Cậu bé da màu chừng 15, 16 tuổi, đánh trống tài tình, nhiều người bỏ tiền vào cái nón trước mặt cậu. Nhà thờ St Louis to, đẹp và giữa sân, chung quanh bức tượng người ta trồng nhiều hoa hồng đang nở rộ.

Chúng tôi đi ngược lại đến cuối đường, nơi có tượng Jeanne d'Arc được nước Pháp tặng cho tiểu bang Louisiana. Đối diện với Joan of Arc monument có tiệm Cafe cũng đông khách nhưng không ai phải xếp hàng.

Xe chạy ngang khu nghĩa địa nhà giàu có tường rào, có cổng. Một người mặc sắc phục đứng ở cổng, nhiều người xếp hàng nhưng không ai vào bên trong, chưa tới giờ thăm viếng? Khi xe chạy đến gần nơi trình diễn nhạc Jazz thấy người ta sắp hàng thật đông, cái hàng dài ngoằn để mua vé nghe nhạc. Thật tình tôi chưa bao giờ thấy người ta sắp hàng dài như thế, dài gấp mấy lần ở Café Du Monde. Nhớ khi ăn tối chiều hôm qua gặp một trung niên Việt Nam. Anh cho biết anh ở Cali đến New Orleans xem trình diễn nhạc jazz. Vì là mùa Jazz Fest phải đến sớm mới mua được vé

Hồ Pontchartrain (Pontchartrain Lake) :

Vào xế chiều chúng tôi đi xem mặt trời lặn ở Hồ Pontchartrain. Hồ Pontchartrain ở New Orleans rộng nhất trong các hồ Hoa Kỳ với diện tích 630 dặm vuông, hình bầu dục (oval). Từ Nam đến Bắc dài 39 km, từ Đông sang Tây 64km, sâu từ 3,7m đến 4,3 mét. Gọi là hồ nhưng mênh mông chẳng thấy bờ bến. Mặt hồ phẳng lặng, nước xanh xanh. Người ta câu cá, xem chim, cò quanh hồ, thả thuyền buồm hay giải trí với bạn hữu trong những cái yacht sang trọng có đàn hát, ẩm thực... Cây cầu dài 24 dặm dài nối liền hai bờ Nam và Bắc. Cầu có thu tiền tô (bridge toll). Trên cầu mỗi dặm có ghi số thứ tự: số 1 đến số 24... Là người lái xe cũ tôi nghĩ các số nơi các cây cột thật ích lợi. Thí dụ xe bị trục trặc cần xe tow họ sẽ biết xe hư đang ở cột số mấy trên cầu, tiện lợi quá. Bên kia cầu là ngoại ô nhưng cũng có khu buôn bán, cây xăng, nhà thuốc, tiệm thực phẩm, nhà hàng ăn uống và đường xe chạy rộng rãi, sạch sẽ.

Nhà khu gần cầu khang trang xinh xắn, cây lá xanh tươi, trông thanh bình no ấm. Có lẽ nhà, tiêm buôn được tái thiết sau bão Katrina tàn phá năm 2005 nên không thấy vết tích hư hại do trận bão lớn năm xưa. Mặt trời xuống thấp dần, vàng rực góc trời Tây, phản chiếu ánh nắng chiều trên mặt nước xanh rất đẹp và từ từ biến mất nơi chân trời xa.

Thưa quý độc giả tôi ghi lại những gì nghe thấy trong chuyến đi ngắn ngày như “ mù sờ voi” , dĩ nhiên còn nhiều thiếu sót.Tuy nhiên càng đi nhiều nơi tôi càng ngưỡng mộ sự văn minh hiện đại, các bộ óc siêu việt người Hoa Kỳ. Họ thay tim, đổi thận, làm chân giả, cất nhà trên núi cao, xây cầu trên vịnh (bay), trên hồ sâu, xẻ núi làm đường hầm xe chạy... nghe như chuyện hoang đường nhưng có thật. Ngoài ra họ có lòng nhân hậu,phóng thích nô lệ, cứu mang những người không cùng tiếng nói màu da, cho nhà ở, tạo cơ hội học hành, tìm việc làm...

Tôi cầu mong mọi người trên thế giới trong đó có đồng bào tôi đều an lành khỏe mạnh, có công việc làm ăn tử tế, không còn chiến tranh, hết dịch cúm Covid, trẻ em đến trường. Ai cũng sống bình an trong yêu thương. Thương người và được người thương...

Ngoc Hạnh